

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVII.

НЕДЕЉА 7. МАРТА 1899.

Број 9.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

НАРЕДБА

На основу чл. 17. правилника за извршење закона о риболову, а на основу претписа г. министра народне привреде од 27 фебруара текуће године ЗБр. 987, Управа града Београда објављује:

1. да је у месецу марту ове године забрањено ловити и продавати ове врсте риба: младицу, штуку, смуђ, бандар, греч, деверику, шљивар, бадорку, црвенперку, клена, мишоловца; и сву тако звану *белу* рибу, а сем њих *кркуну* и *пеш*; и

2. да се ова врста рибе у месецу марту, не сме из суседне државе ни уносити, а ако се унесе да ће се одмах жива риба пустити у Саву односно у Дунав, а с мртвом ће се поступити по закону.

Иступници ове наредбе казниће се по чл. 25. закона о риболову.

Из канцеларије Управе града Београда, 3. марта, 1899. год. № 5259. у Београду.

ОБЈАВА

На основу члана 3. закона о устројству војске и правила за регрутовање на

дан 11, 12, 13, 14 и 15 Марта ове године, извршиће се регрутовање за сталан кадар оних младића, који у 1899. години навршују 21 годину живота, дакле свију оних који су рођени у календарској 1878 години од 1. Јануара до 31. Децембра.

Регрутовање ће се извршити у здању ово општинског суда.

Регрутної комисији имају предстати:

1. Сви младићи рођени од 1. Јануара до 31. Децембра 1878. године, како овде у Београду тако и они досељени. Са регрутима долазе и сви неспособни задругари њихови, где је тај случај да неспособност дотичног задругара даје регруту права на скраћени рок службе у кадру.

2. Сви привремено неспособни регрути од ранијих година који собом имају понети и уверење о неспособности које су добили од ранијих регрутних комисија или окружне команде, и сви они који су по чл. 5. оглашени за неборце и то они до навршене 25 г. старости.

3. Сви обвезници редовне и оба позива народне војске, који се осећају за неспособне за даљу службу у војсци.

4. Сви привремени инвалиди.

Регрути који имају права на скраћени рок, услед тога што су им старији задругари служили у сталном кадру, дужни су ово доказати са војничким исправама пред комисијом.

Позивају се сви младићи рођени у 1878 г. и њихове старешине задруга, да лично предстану регрутної комисији ради регрутовања. Који од младића неби хтео предстати одређених дана регрутної комисији казниће се *прогодишњом* службом, без обзира на задружно стање по чл. 15 закона о устројству војске, а старешина његове задруге који га прикрива казниће се са 300 динара.

Од суда општине града Београда 13. Фебруара 1899. г. ОВБр. 7 Београд.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

16 Фебруара 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. Стев. Ђковић и Коста Симић; од одборника били: г.г. Др. Лазаревић, Дамјан Стојковић, Ђ. Пантелић, Ђока Тошић, Јов. Петровић, Ђ. Козлић, М. Савчић, К. Др. Ризнић, А. Н. Кремановић, Трајко Стојковић, К. Н. Лазаревић, Н. Спасић, Др. Јов. Бурић, М. Ј. Божић, Ј. М. Јанковић, Д. Тадић, Марко С. Петронијевић, Младен

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „*Nam divitiarum et formae gloria fluxa atque fragilis est; virtus clara aeternaque habetur*“.....

Salust. Coni. Cat. cap. I.

НАПИСАЛИ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

Рад награђен са 400 динара, првом видовданском наградом од 15 Јунија 1897. г.)

(НАСТАВАК)

Краљ Драгутин као да није могао ништа сâм учинити у уништавању јереси. Он се обраћа папи Николи IV., коме беше много стало до тога; да југословенске владоце задобије за своје прозелитске планове. Г. 1291. краљ Драгутин преко барског АЕ. Марина (Петра Цара) извештава папу, да у његову делу Босне има јеретика; он моли заступника Св. Петра на земљи, да му пошаље веште и спремне људе, који ће својим говорништвом и књижевничким знањем одвратити од јереси заблуделе људе. Папа је врло радо примио ову молбу краља Драгутина. У свом писму „*Charissimo in Christo filio Stephano Serviae regi illustri*“ од 23. Марта 1291 г. папа Никола IV из-

вештава сремског краља Драгутина, да је већ наредио Старешини Славонских Фрањеваца (*Ministro ordinis fratrum minorum provinciae Sclavoniae*), да му пошаље два спремна човека. Уз то папа краља „моли и опомиње“, да то људе, које ће му послати Старешина Славонских Фрањеваца, лепо прими, препоручи и помаже у њихову раду при уништавању јереси. У свом писму Старешини Славонских Фрањеваца, које је писао истога дана, папа налаже овоме да изbere два добра инквизитора и пропагатора; регулише метод рада та два легата и одређује начин инквизиције.¹⁾

Али, као да је овај рад Заступника и Чуvara кључева Св. Петра и великог правоверца сремског краља Драгутина у опште мало и привремено имао успеха. Тек што је прошло 7 година и већ је папа Бонифације VIII 29. Априла 1298 г. био приморан, да наложи Старешини Славонских Фрањеваца да пошаље два фратра инквизитора јереси у Србију, Рашку, Далмацију, Хрватску, Босну, Истру, Славонију.²⁾

¹⁾ Theiner, Mon. Hung. I стр. 378—378; § DCX и DCXI. — Пејачевић, Hist. Serv. стр. 720—208. — Чушић, Годишњ. Књ. II стр. 243. — Dr. Fr. Rački, Bogomili и Pataveni Zagreb 1870 стр. 88

²⁾ Theiner, Mon. Hung. I стр. 381, § DCXIV. — Пејачевић, Hist. Serv. стр. 232.

Папе преко својих легата, оног АЕ. Марина из Бара а нарочито преко краљице Јелене, настојаваху, не би ли како обратили у Католичку Веру српске краљеве Драгутина и Милутина. Као да је овај рад имао донекле успеха. Папа Никола IV 16 марта 1291. јавља краљу Драгутину, да прима у заштиту Св. Петра и своју краља и његову државу, градове, села, земљу, имање (*„tuum cum civitatibus, castris, terris, villis et bonis aliis, quae in impresentiarum iuste et rationabiliter possides, sub beati Petri et nostra protectione suscipimus.“*)¹⁾

Али једино из овог примања у протекцију не може се извести, да је краљ Драгутин „збиља пригрлио католичку веру“, као што без резерве узима католик Клајић. Студенички Родослов, као на супрот свему томе, вели за краља Драгутина, да је, угледајући се на свог оца, ватрено љубио православље.¹⁾

¹⁾ Theiner, Mon. Hung. I §. DLXXX стр. 359—360. § DCV стр. 375; § DCX стр. 377—378; § DCLIII стр. 410—411. — Пејач. Hist. Serv. стр. 207—208, 234—235. — Kuk. Ark. II стр. 10.

²⁾ Starine XIII стр. 168. — Klaić, Povj. Bosne стр. 88—80. — S. Ljubić зна, да је краљица Јелена свога сина Драгутина васпитала у Католичкој Вери и да га је доцније омрзнула и није се хтела с њиме никако помирити, што је он „охладнуо према Католичкој Вери“ (Измисљава!) Novci, стр. 59. — По народној причи краљ је Драгутин

Николић, Стојан Пајкић, С. Јосифовић, Мих. Јовановић, Драг. Стевановић, Мијајло Миловановић, Голуб С. Јанић, Ваца Николић, М. Штрбић, К. П. Михајловић, Коста М. Ђурић, Ј. Алкалај, Др. Стеван Марковић Д. М. Ђорђевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 11. фебруара 1899. год. и учињене су ове измене и допуне

у решењу КНБр. 87, да се и грађанима забрани да пред црквом новац бацају кад су сватови; у решењу КНБр. 98, да ће се Ј. Карановић ослободити накнаде штете за нелиферован песак ако га сада набави и преда општини.

II

По прочитању Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 1035, 1127, 1037, 1055, који ма се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су му непознати Михаило Ђорђевић сензал, Владимир Грујић, калфа обућарски; да је Добривој Попалић доброг владања и сиротног имовног стања; да је Филип Брил доброг владања и да живи код оца, који је доброг имовног стања.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СтБр. 417, 424, 418, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Соломону и Исаку Азријелу, Јелени Николе Петровића, Лазару Бабићу таљигашу и Милошу Јакшићу бравару, могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

IV

По прочитању молбе Д-ра Владе А. Ђорђевића општинског лекара, одбор је решио,

одобрава се молиоцу Д-ру В. А. Ђорђевићу општинском лекару шестонедељно одсуство ради лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана кад му раније одобрено одсуство буде истекло.

V

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 15. фебр. 1899 г.

У „задужбинама“ краљ се Драгутин трудио, да не изостане иза осталих Неманића. По АЕ. Давилу и старијим летописима он је подигао *манастир Св. Ђорђа у Раси*.¹⁾ Трношац и Софиски Летопис саопштавају, да је краљ Драгутин подигао манастир *Рачу*.²⁾ Изгледа, да ће ова релација бити доста поуздана, јер је г. Милићевић саопштио запис на једном јеванђељу из манастира Раче од г. 1796., по коме је Рачу подигао *Драгутином Неманић*, а у калуђерству назван *Теоклитски Монах*.³⁾ Сеченички и Софиски Летопис бележе, да је краљ Драгутин обновио врата на *манастиру Св. Ђорђа у Расу* и подигао цркву „на Проте“ Непознато је где је била ова црква „на Проте“ коју тако зове Софиски Летопис, а Сеченички: „на Пропе.“⁴⁾

После измирења краљ Милутин у договору са својим братом сремским краљем

неправедно гонио иноване своје поданике, за што га је брат краљ Милутин често укоравао, али се он није никак охтео поправити. Кал. Србобран за 1895. г. стр. 108.

¹⁾ Дан. Жив. стр. 52. — Ив. Павл. Жит. стр. 199. — Љ. Стојан. Спом. III стр. 95. — Шаф. Рамат стр. 52—53. — Гласн. ЛШ стр. 9. — Стар. XIII стр. 168. —

²⁾ Љ. Стојан. Спом. III стр. 138—139. — Гласн. V стр. 57. — Гласн. XXI стр. 66—67.

³⁾ Милићевић, Кнеж. Србија стр. 589. — У народним се песмама узима, да је Рачу подигао Стефан Немања. Вук. Пјесме II, стр. 108—109.

⁴⁾ Љ. Стојан. Спом III. стр. 130—131, 138—139. — Гласн. ЛШ стр. 57. — Дан. Речн. књ. II стр. 466.

АБр. 1114 одредио цену лебу за другу половину месеца фебруара исту, која је била и у првој половини истог месеца.

Одбор је примио к знању

ово решење суда општинског.

V

Председник подноси одбору акт кланичног друштва, којим се спроводе на преглед планови и предрачуни кланице општинске, коју друштво по уговору има да подигне за потребу општине.

По прочитању тога акта, одбор је решио,

да ове планове и предрачуне прегледају и поднесу одбору извештај одборници: г.г. Н. И. Стаменковић, Др. Стеван Марковић, Милутин Ј. Божић, Андра Стевановић и Иван Козлић;

да заједничке зграде, које су већ готове, у име општине прегледају и приме одборници: г.г. Н. И. Стаменковић, Др. Стеван Марковић, М. Ј. Божић, Андра Стевановић, Иван Козлић, А. Н. Крсмановић, Н. Спасић и Др. Јован Ђурић.

Надзор над грађењем општинских кланица да у име општине води шеф грађевинског одељења г. Р. С. Мутавић а поред њега, од времена на време и одборник г. М. Ј. Божић.

VII

Председник износи одбору на решење молбу Анке Петровић касапке, којом моли да свој дуг општини за који је већ тужена суду, исплати у месечним ратама без интереса.

По прочитању те молбе АБр. 632, одбор је решио,

одобрава се да Анка Петровић може свој дуг општини у 429·16 динара исплати у месечним ратама по сто динара, без интереса а да накнади општини плаћену таксу за тужбу, којом је за наплату овога дуга тужена. Да се пред првостепеним судом овако поравнање учини.

VIII

Председник износи одбору на решење предлог одборника г. Д-ра Јована Ђурића о томе, како да се садањи општински дуг народној банци регулише и како да се општина у будуће задужује, кад наступи потреба.

Драгутином, матером монахињом Јеленом и АЕ. Савом III. (г 1316) отпоче зидати знаменити манастир *Бањску*. Кад је манастир био саграђен, краљ га Милутин богато обдари *Светостефанском Хрисовуљом*. У овој повељи и краљ Драгутин са своје стране потврђује, „да је краљ (Милутин) све што је дао, или купио или испросио или заменио.“¹⁾

Трношац узима, да је краљ Драгутин започео градити а његови синови Владислав и Урошић довршили манастир *Папратњу* на извору Спрече, више Зворника; али Архим. Ил. Руварац мисли, да нема поузданих доказа, да је манастир Папратњу подигао краљ Драгутин или његови синови.²⁾

Још Трношац зна, да је краљ Драгутин подигао и манастир *Ловницу* на реци Ловници, Дрињачиној притоци³⁾ и „неку“ цркву на прекрасном месту близу неке реке у невесињској нахији.⁴⁾ По једној

¹⁾ Спомен. IV стр. 10. — Глас XXXII стр. 5, 12. На хрисовуљи се краљ Драгутин потписао. **Благовјерни краљ Христов Стефан првжда вјкши краљ.**

²⁾ Гласник V стр. 57—58. — Чувић. Годишњ. II стр. 255. — Народни Песник манастир *Папратњу* приписује и Немањи и жупану Вукану Вук. Пјесме II стр. 108—109, 218—221. — *Папратња* је одавно у рушевинама. Вук пише у Речнику: стр. 487: „*Папратња*, зидине од намастира (у Босни више Зворника).“

³⁾ Вук, Речник стр. 332.

⁴⁾ Гласник V стр. 57—58.

По прочитању тога предлога, одбор је решио,

да се овај предлог упути на проучавање и мишљење одборском повереништву за зајам и радове. Исто повереништво да се обавести и о томе, да ли је Управа Фондова вољна и под којим погодбама да општини даде зајам, као што се у предлогу предлаже.

IX

Председник износи одбору на решење извештаје већине и мањине одборског повереништва, одређеног да извиди има ли каквих неправилности до Управника општинске трошарине и осталих трошаринских органа у обелодањеним кријумчарењима.

Пре но што се је приступило решавању по овим извештајима председник је напоменуо, да одборник г. М. Арсенијевић, који је ову ствар и покренуо, није саде у седници, да је на путу и да је при поласку своје изјавио жељу, да се о овој ствари не решава у одбору до његова повратка. Но одбор је ипак одлучио, да се о овој ствари сад одмах решава.

По прочитању оба извештаја, иследних и осталих акта одбор је после поименичног гласања са 26 гласова против 2 (5 нису гласали) решио,

прима се у свему извештај већине одборског повереништва, по којем нема никакве кривике ни неуредности до управника општинске трошарине ни до осталих трошаринских органа у откривеним кријумчарењима при извозу вина.

РЕДОВНИ САСТАНАК

18 Фебруара 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. Стев. Ивковић и Коста Симић; од одборника били: г.г. Др. Стеван Марковић, Дамјан Стојковић, В. Пантелић, Мих. Б. Илић, Вока Тошић, Милован Миленковић, И. Козлић, Јов. Петровић, Богоје Јовановић, Стојан Пајкић, Ђорђе Н. Соколовић, Ј. М. Јанковић, Др. Ј. Ђурић, Младен Николић, Н. Петровић, Ив. Ивковић, Мих. Јовановић, М. Штрбић, Ј. Алкалај, Н. Спасић, Трифун Ђорђевић, Д. Тадић, К. П. Михајловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 16- Фебруара о. г. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 1217 и 1158, којима се

народној причи краљ је Драгутин подигао и манастир *Бешеново*.¹⁾ М. С. Милојевић узима да је краљ Драгутин подигао и манастире у *Ариљу* и *Дејевцу*.²⁾

Трношац зна да је краљица Катарина подигла манастир *Трношу* а синови њени манастир *Тамну*.³⁾

Поред грађења манастира краљ је Драгутин обдаривао многе цркве и манастире и њихове клирове. Он слаше поклону чак и манастирима у Светој Земљи, у Русији.⁴⁾ Једном својом хрисовуљом Драгутин као врховни ерпски краљ прилаже манастиру Свете Богородице на Светој Гори села: *Бытоуњ*, *Мельнице*, *Мьскоко*, *Зькорско* и *Локкыцоу*, ослобађајући та села „свију великих и малих работа.“ Још је краљ Драгутин приложио овом манастиру виноград у „*Билоуши*“, трг *Књиньць*, призренску цркву Св. Димитрија са виноградима, њивама и млиновима. На крају хрисовуље

¹⁾ Кал. Србобран г. 1895 стр. 108.

²⁾ Одломци II стр. 118.

³⁾ Гласн. V стр. 57—58. — Г. Милићевић „из традиционалних интимних и ердачних веза између браства манастира Трноше и браства манастира Раче“ изводи закључак, да Трношац „има право, што ове две задужбине једном брачном пару“ (Називан закључак). Кнеж. Срб. стр. 527, 562. — Народни песник приписује Трношу Југовићима.

⁴⁾ Дан. Жив. стр. 39, 42. — Павл. Жит. стр. 184—185.

траже уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је изјавио,

да су му непознати: Петар Пауновић, Тихомир Поповић, Стеван Живковић, Бошко Валовић, Никола Марковић, Данило Тричковић и Русомир Јанковић великошколци, Лазар Ристић бив. баштован, његова жена Цвета и кћи Стевка.

III

Председник износи одбору на решење акт господина Министра просвете и црквених послова, којим се тражи од општине, да уступи држави подесно земљиште за подизање зграде за прву Београдску гимназију.

По прочитању тога акта АБр. 6680/98 одбор је решио,

да се општинско земљиште звано „Германова Башта“ у Македонској улици уступи држави за подизање угледне зграде за прву београдску гимназију сада Краља Александра I. Ово земљиште остаће својина општине све донде, док се год зграда не подигне.

IV

Председник извештава одбор, да се није могла наћи подеснија зграда за смештај канцеларија кв. дорћолског од већ раније понуђене куће Димитрија М. Ђорђевића, што и одборско повериштво извештајем својим тврди.

По прочитању тога извештаја, одбор је одлучио, —

да се још једном покуша са тражењем подесне зграде за ову потребу, па да се у првој седници поднесе одбору овај предмет на решење.

V

По прочитању акта господина Министра грађевина ГБр. 3466/98 којим се не одобрава решење одбора општинског од 5. Авг. 1898 ГВр. 2260 да се имање „Грантовац“ може парцелисати, него се наређује суду, да то земљиште откупи и паркира, и по прочитању накнаднога акта о овоме предмету АБр. 1178 одбор је решио,

да се умоли господин Министар грађевина, да допусти, да се ово земљиште може парцелисати и да се на тим парцелама могу подизати куће само по типу

краљ Драгутин заклиње своје наследнике да ове његове прилоге не одузму од манастира.¹⁾

XI

ОДНОСИ СА КРАЉЕМ МИЛУТИНОМ

Рат са Византијом г. 1283 и Дрманом и Куделином г. 1286. — Завада између краља Милутина и краља Драгутина; мотиви те заваде; измирење; година заваде и измирења. — Краљица Јелена; њени домени, односи, заслуге и подвизи за Римску Цркву; смрт краљице Јелене. — Пријатељствовања српских краљевских домова

Ступив на српски престо, краљ се Милутин поче спремати на рат против Византије. Од ратних планова краља Милутина није спречило ни Сицилијанско Вечерње г. 1282 20 Марта, што преко Петра Арагонског припреми краљу Карлу Анжујском, савезнику краља Милутина, лукави Михајло Палеолог. Прве године свог краљевања краљ Милутин у савезу са својим тастом Јованом Анђелом, епирским и тесалиским севастократором, нападе на Византију, и заузео Горњи и Доњи Полог (Тетово), Скопље, Злетово, Пијанац, Кичево, Поречје и Дабрско. Против краља Милутина крену се сам цар Михајло с војском разне народности (по АЕ. Данилу било је

вила, пошто садање материјално стање општине не допушта јој, да ово земљиште откупује за парк.

VI

Председник износи одбору на решење акт команданта дунавске дивизијске области, којим се према решењу господина Министра војеног, тражи од општине београдске, да са 200.000 д. помогне државу у подизању касарне за VII пешад. пук. Краља Александра I која би се сума имала покупити добровољним прирезом у току ове и идуће године а према члану 112 закона о устројству војске.

По прочитању тога акта АБр. 8696, одбор је решио,

да се за грађење касарне VII пешад. пука Краља Александра I изда држави две стотине хиљада динара у сребру из зајма општинског, и то прва половина у току ове а друга у току идуће године, а ако се грађење ове касарне за ово време не отпочне, да се обе ове суме депонују код Управе Фондова, одакле ће се моћи узети само по одобрењу суда општинског и кад радови на грађењу касарне отпочну.

Ако се пак зајам за то време не би закључио, да се ова сума исплати из вишка прихода трошаринских и то 100.000 дин. крајем ове године а других 100.000 дин. крајем идуће године. Чим се зајам закључи, да се ова сума врати каси трошаринској. —

Да суд издејствује надлежно одобрење за ово решење.

VII

По прочитању молбе Димитрија Живановића обућара оvd. АБр. 724, одбор је са разлога у молби наведених решио,

да се молилац Живановић ослободи плаћања интереса у тридесет динара и 68 пара за саграђену калдрму.

VIII

По прочитању извештаја грађевинског одељења, датог услед молбе Стевана Рекалића мајора АБр. 186, одбор је са разлога у молби у извештају наведених решио,

и Франака и Турака); али оболели цар Михаило умре у путу. Његов наследник не могаше исплатити заслужену плату најамницима, па да би их се ослободио, упути их у Србију, где ће пљачкањем задобити достојну награду. Ову најамничку војску поведе против Срба Михајло Глава, кога АЕ. Данило назива Чрноглак-им. У пролеће 1283 г. Грци нападоше на краља Милутина, одузеше му сва завојевања из прошле године и допрше до Липљана и Призрена. Тада краљ Драгутин са целом својом војском из Дабрца Ибарским Друмом похита у помоћ своме брату краљу Милутину. Међу тим грчки најамници Татари бише сатрвени на Белом Дриму. Са високе обале надошлог Дрима Татари појудно посматраху велики збег Срба на супротној обали, па жељни пљачке почеше на својим добрим коњима бродити валовиту реку. Али речни таласи покрише многе заједно с коњима, а остале који успеше издрети на десну обалу поубија српска војска вероватно заштитница оног великог збега. Погибија је била велика, јер је међу убијенима био и сам Михајло Глава. Главу његову окићену бисером а натакнуту на копље српски ратници поднесоше на поклон српским краљевима. Тада уједињена српска војска под краљевима

да се молилац Стеван Рекалић ослободи плаћања интереса у деведесет динара и 16 пара на дуг за саграђену калдрму.

IX

По прочитању молбе Милана Живковића пензионера ББр. 657 одбор је са разлога у молби наведених решио,

да се молилац Милан Живковић, ослободи плаћања интереса у четрнаест и по динара на дуг за саграђену калдрму.

X

По прочитању решења Управе вар. Београда АБр. 857, којим је задржато од извршења решење одборско од 24. Нов. 98. АБр. 8320, односно усвојеног система канализације Београда и припреме за ове и друге радове, одбор је решио,

да суд општински у име одбора изјави жалбу господину Министру унутрашњих дела против овог решења Управе вароши Београда.

XI

На тражење председника општине и одборског повереништва за преглед планова за грађење модерне општинске кланице послатих од кланичног друштва, одбор је решио,

да се члан XII уговора закљученог са кланичним друштвом за подизање модерних општинских кланица има тако разумети, да се рок од двадесет дана за преглед ових планова и предрачуна рачуна за сваку грађевину посебице, ако се у краћем року то не би могло извршити.

Да се о овоме разумевању извести и кланично друштво.

РЕДОВНИ САСТАНАК

25 Фебруара 1899. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда: г.г. Стев. Ивковић и Коста Симић, од одборника били: г.г. Ђока Тошић, А. Н. Крмановић, П. И. Јовановић, Трајко Стојковић, Ђорђе Н. Соколовић, Тријун Ђорђевић, М. Штрбић, Мих. Јовановић, Н. Петровић, Стојан Пајкић, Младен Николић, Марко С. Петронијевић, Н. Спасић, Голуб С. Јањић, К. Н. Лазаревић, Ј. М. Јанковић, Д. М. Ђорђевић, Богоје Јовановић, Михаил С.

Драгутином и Милутином поврати изгубљене крајеве; продре дубоко у Македонију; изађе чак на Јејејско Море, оплевнивши струмски, серски и христовољски крај. Провевши Божић у месту Насуду,¹⁾ српски се краљеви са великим пленом вратише у своју државу, где их народ радосно дочека. Краљ Драгутин обдарен од свог брата краља Милутина врати се 1284 год. у своју престоницу.²⁾ Али и краљ Драгутин у скоро ће бити приморан да потражи помоћи од свог брата Милутина. У времену татарске провале у Мацарску и Бугарску 1285 г. Браничевом завладаше Кумани браћа Дрман и Куделин. Они беху потпуно самостални и своју власт одржаваху великом најамничком војском од Татара и Кумана. Престоница им беше у Ждрелу.³⁾

(Наставиће се)

¹⁾ До сада је непознато, где је било ово место знамовања српске војске.

²⁾ Дан. Жив. стр. 111—113.

³⁾ Ibid.

Протић, А. Ј. Стевановић, Васа Николић, Дамјан Стојковић, Милов Миленковић, Ив. Ивковић, Ј. Алкалај, Мита Петровић, Јован Петровић, Др. Ј. Ђурић, Ђ. Пантелић, Д. Тадић.

I

Прочитан је записник одборских одлука селнице држане 18. Фебруара ове год. и примљен је без измена.

II

Председник извештава одбор, да је према овлашћењу одборском од 11. Јан. 1899. Абр. 927 учинио избор општинског правозаступника у лицу г. Драгутина Стаменковића овдашњег адвоката. —

Одбор је примио к знању

ово саопштење са одобравањем.

III

По прочитању акта Управе вар. Београда, Абр. 1245, 1328, 1347, 1339, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Спасоје Петаковић доброг владања и сиротног имовног стања; да му је Јован Мијатовић непознат, да је Јован Јовановић бакалин доброг владања и средњег имовног стања; да је Живко Кузмановић оvd. трг. доброг владања и доброг имовног стања; да му је Станко Бабић непознат, да је Тодор Терзић бив. порезник рђавог владања и сиротног имовног стања; да му је Драгутин П. Васић бив. трг. непознат; да му је Ана удова Јеврема Стевановића из Жагубице непозната, но да је по сазнању одбора ова Ана осуђивана пожаревачким првостепеним судом због убиства.

IV

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СтБр. 486 и 498, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Јелени Стојановића удовој и Драгутину К. Протићу адвокату могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

V

По прочитању акта VII. пуковског округа ОВБр. 515, одбор је решио,

да се маса Н. Николајевића Хаџи ослободи давања једног коња за комору, а да тог коња буде дужан дати Моша Аврам Маца, фабрикант амбрела у Београду.

VI

По прочитању извештаја економног одељења Абр. 1439, одбор је решио,

да се општински камени мајдан испод болнице за душевне болести изда под трогодишњи закуп од првог јануара ове године а под прописаним погодбама Ристи Кретићу, предузимачу оvd. за годишњу цену од иљаду и педесет динара и десет пара. Да се о овоме закупу закључи уговор.

VII

По прочитању понуде Богољуба Росулека и извештаја економног одељења Абр. 632, одбор је решио,

да се уговор о закупу месарског плаца на Краљевом тргу с доње стране број 1. продужи са Богољубом Росулеком још за годину дана од првог маја ове године под

истим погодбама а за цену од иљаду и две стотине динара.

VIII

По прочитању извештаја економног одељења Абр. 1440, да није било ни једног лицитанта на лицитацији држаној за вршење стрводерског посла и по прочитању понуде Јоце Јанковића Абр. 8827/98 и 902, одбор је решио,

да се стрводерски посао уступи за три године од првог Јануара ове године Јоци Јанковићу стрводеру под прописаним погодбама и правилима за вршење овог посла с тим, да има права наплаћивати од приватних за изношење угинулог коња или вола по пет динара од комада, а за угнуло свинче, овцу, козу и. т. д. по један динар од комада.

IX

По прочитању извештаја економног одељења Абр. 1441, о држаним лицитацијама за пражњење нужника и помијара и о поднетим понудама за овај посао, пошто за сада нема других понуда одбор је решио,

усваја се овај предлог суда односно пражњења нужника и помијара и нека суд учини даље што треба по овоме предмету. —

(вршиће се)

О Г Л А С

Општина београдска држаће јавну усмену лицитацију у канцеларији економског одељења на дан 11-ог овог месеца за давање под закуп **месарских плацева** на „Краљевом тргу.“

Закуп важи за једну годину дана, и то од првог Маја ове, па до 1-ог Маја 1900-те године.

Кауција се полаже у 200 динара у новцу или вредним хартијама — за сваки плац. —

Лицитација почиње означеног дана у 3 сата по подне.

Ближа извешћа и услови могу се видети сваког дана у канцеларији економског одељења општине, а и на сам дан лицитације.

Ово се даје јавности и позивају се лицитанти да дођу да лицитирају.

Абр. 1697. Од суда општине београдске 1-ог Марта 1899-те год. Београд.

О Б Ј А В А

Суд општине Београдске продаваће путем јавне лицитације до 40 буради од гаса и зејтина.

Лицитација ће бити 12. ов; м. у 3 сата после подне, а држаће се у механичној радионици општине београдске, која је на друму топчидерском код старог сењака, где се бурад налазе.

Ко жели узети ову бурад, нека изволи доћи тога дана на лицитацију.

Абр. 1151. Од суда општине београдске, 5. марта 1899. год., у Београду.

ИЗВОД ИЗ ПРАВИЛА

о уређењу еснафа димњичарског

Члан 13.

Чишћење димњака вршиће се радним данима пре и после подне, и сваки без разлике дужан је допустити чишћење димњака.

Но ако је коме са извесних разлога немогућно допустити чишћење једнога дана, дужан је то без одлагања допустити другога дана у исто време.

Тако исто димњичар је дужан следовати на сваки позив за чишћење димњака, а нарочито за случај пожара.

Члан 16.

За чишћење димњака плаћају се ове таксе:

- а) за чишћење димњака цилиндар без разлике на спрат . . . 0.40 динара
- б) за чишћење димњака простог . . . 0.20 "
- в) " " " на два спрата 0.40 "
- г) за чишћење гвозденог шпархерда 0.40 "
- д) за чишћење зиданог шпархерда 0.40 "
- ђ) за чишћење зиданог шпархерда великог у гостионицама 1.— "
- е) за чишћење фуруна с чунковима од два метра на више . . . 0.40 "
- ж) за чишћење фуруна с чунковима до два метра 0.20 "
- з) за испаливање димњака . . . 1.50 "
- и) за чишћење типлова на пекарницама од типла 0.20 "

Члан 17.

Таксе за чишћење димњака плаћају сопственици зграда, а за масе масени стараоци. Само у одсуству ових плаћају закупници (кирајције).

Плаћање прописаних такса обавезно је. У случају противљења, таксе ће наплатити полицијска власт без икаквог одлагања.

По наплати таксе димњичар је дужан сваком без разлике издати признаницу, у којој мора бити назначено: колико је и каквих димњака очишћено, на чијој згради, колико је наплаћено и ког је дана чишћење вршено. На полеђини признанице морају бити одштампане таксе из члана 16. правила.

Признанице морају бити снабдевене оригиналним потписом мајстора, који у дотичном рејону занат упражњава.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7.— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12.— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555.52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — — — 998.93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — — — 1099.93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — — — 1684.57 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра — — — — — 10.— д.
- б) Од акова — — — — — 0.50 д.